

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a členov senátu JUDr. Štefana Šatku a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **I.**, správca konkurznej podstaty úpadcu I., proti žalovanej: **A.**, podnikateľka, bytom L., zast. J., advokátom, ul. Č., N., **o zaplatenie sumy 584 096,20 Sk istiny s príslušenstvom,** na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-43 Cb 322/96-114 zo dňa 17. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-43 Cb 322/96-114 zo dňa 17. septembra 2007 **p o t v r d z u j e.**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 20 484,-- Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd žalobu v celom rozsahu žalobu zamietol. V odôvodnení sa konštatuje, že pôvodne označený žalobca T., sa domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 584 096,20 Sk istiny s príslušenstvom za dodávku punčoch a koženej galantérie.

Na majetok bývalého žalobcu bol Krajským súdom v Ostrave vyhlásený konkurz na základe uznesenia č. j. 14K 48/2001. Vzhľadom k tomu, do konania vstúpila namiesto doterajšieho žalobcu SKP I., ktorá navrhla, aby súd pokračoval v konaní. Písomným podaním, došlým konajúcemu súdu dňa 20. 05. 2003 navrhla správkynia konkurznej podstaty žalobcu, aby do konania vstúpila na strane žalobcu O. s. r. o. Uznesením konajúceho súdu č. k. 43 Cb 322/96 zo dňa 19. 05. 2003 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca I. a na jeho miesto nastúpila O., X., IČO: X.. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 08. 2003. Listom, došlým súdu dňa 28. 08. 2003 O., navrhla zámenu účastníkov konania s tým, aby súd pripustil zámenu účastníkov tak, že na miesto žalobcu O. s. r. o. vstúpi do konania I. Správca konkurznej podstaty úpadcu I., a. s. na základe zmluvy o postúpení, pohľadávky za účelom splnenia záväzku na správcu konkurznej podstaty I., a. s., I..

Prvostupňový súd vo veci už rozhodol a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Proti tomuto rozhodnutiu bolo zo strany žalovanej podané odvolanie. Uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 1 Obo 65/2006 zo dňa 30. 01. 2007 Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-43 Cb 322/96 zo dňa 04. 07. 2005 zrušil a vec vrátil na nové konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že je potrebné doplniť dokazovanie ohľadne uzavretia kúpnej zmluvy a preukázania splnenia dodávky.

Žalobcovi sa v súdom stanovenej lehote 30 dní nepodarilo získať žiadne doklady, ako sám uviedol na pojednávaní. V predmetnej veci ďalej uviedol, že tieto doklady už ani nenapĺňajú podmienky ich uloženia – archivácie, nakoľko uplynulo viac ako 15 rokov. Správca konkurznej podstaty žiadal poskytnúť ďalšiu lehotu na zabezpečenie týchto dokladov. S týmto postupom však nesúhlasil právny zástupca žalovanej, ktorý žiadal spor rozhodnúť na pojednávaní.

Po doplnení dokazovania, v doplnení právne relevantného dokladu na preukázanie prevzatia tovaru žalovanou, súd skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal prevzatie tovaru žalovanou, je potrebné žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. O trovách konania súd rozhodol na základe úspechu žalovanej v spore podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. V odvolaní uviedol, že právny zástupca žalovanej nepopiera existenciu vyvezeného a prevzatého tovaru za vyše pol milióna korún. Žalovaná však konajúcemu súdu úspešne vnútila fikciu, že nie je podnikateľka.

Žalovaná nebola v roku 1992 a ani dnes zbavená svojprávnosti a svojim konaním spôsobila žalobcovi škodu veľkého rozsahu a tovar bol prevzatý po jej prepustení z nemocnice. Je preukázané, že podpísala výkazy zo špecifikáciou tovaru, podpísala zmluvu o obchodných podmienkach, pričom svoje podpisy popiera a odvoláva sa na šetrenie polície. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, mal súd preto oprieť svoje dokazovanie o uvedenú dokumentáciu polície, o prípadnú výpoveď doručovateľa, prepravcu tovaru, prípadne vypočúť zodpovedných pracovníkov firmy T..

Chce zdôrazniť, že prevzatie tovaru bolo uskutočnené 21. 08. 1992 a 27. 08. 1992, žalobný návrh bol podaný 09. 11. 1995 a pohľadávka od pôvodného žalobcu T. a. s., Z., prešla na úpadcu – správcu konkurznej podstaty firmy T., následne prešla na O. a nakoniec prešla na správcu konkurznej podstaty úpadcu I. a. s. Od nesplnenia záväzku zo strany žalovanej dnes uplynulo už 15 rokov. Preto pre žalobcu je dnes veľmi problematické nájsť originály dokladov, ktoré teraz požaduje súd, pretože uplynula zákonná doba ich archivácie a hlavne tieto doklady boli odovzdávané medzi postupcami pohľadávky, boli odovzdávané pri rôznych kontrolách a šetreniach daňovým, policajným a iným štátnym kontrolným orgánom, a preto mohlo dôjsť k ich strate, založeniu alebo znehodnoteniu.

Žalobca popiera tiež výšku trov konania v sume 105 302,-- Sk, pretože táto nie je v rozsudku špecifikovaná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods.1 O. s. p., § 214 ods. 1 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie kúpnej ceny v sume 584 096,20 Sk za dodávku koženej galantérie a pančúch vyúčtovanej faktúrou č. 021111 zo dňa 21. 08.1992 a č. 022390 zo dňa 27. 08. 1992.

Podľa § 409 ods. 1 OBZ, kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutel'nú vec (tovar) určenú jednotlivo, alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

Základnou podmienkou pre uplatnenie práva predávajúcim na zaplatenie kúpnej ceny je povinnosť dodať tovar kupujúcemu; povinnosť odovzdať doklady vzťahujúce sa na tovar

ustanovené v zmluve, a to spôsobom dohodnutým alebo určeným zákonom a povinnosť umožniť kupujúcemu nadobudnutie vlastníckeho práva.(§ 411 OBZ). Ak sú splnené tieto základné povinnosti zo strany predávajúceho, kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu v zmysle § 447 OBZ.

Podľa § 120 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.).

Povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení je na strane žalobcu. V spornom prípade žalobca ako predávajúci neunesol dôkazné bremeno a nepredložil žiadne relevantné dôkazy o splnení dodávky, napriek tomu, že prvostupňový súd ho vyzval na doplnenie dôkazov.

Zmluva o obchodných podmienkach, ktoré sporové strany uzavreli dňa 14. 07. 1992 nie je dôkazom o splnení spornej dodávky. V bode 2 predmetnej zmluvy, označenej ako predmet zmluvy, si sporové strany dohodli spôsob uzavierania budúcich kúpnych zmlúv. Podkladom pre ich uzavretie je objednávkový výkaz obsahom, ktorého bola ponuka predávajúceho, ktorý mal mať dve časti, obrazovú - katalóg obuvi a koženej galantérie a textovú - objednávkový výkaz. Podpisom účastníkov na každom vyplnenom liste objednávkového výkazu vzniká návrh kúpnej zmluvy a kúpna zmluva je uzavretá prevzatím tovaru kupujúcim. Ďalšiu formu kúpnej zmluvy si sporové strany dohodli podľa osobného výberu kupujúceho v zmysle predložených vzoriek a zmluva vzniká po podpise objednávky tohto výberu obidvomi zmluvnými stranami. Žalobca však nepreukázal uzavretie kúpnej zmluvy uvedeným spôsobom.

V spise sa nachádza len faktúra č. 021111 zo dňa 21. 08. 1992, č. 022390 zo dňa 27. 08. 1992 a dodací list číslo 51099 zo dňa 20. 08. 1992, dodací list číslo 52535 zo dňa 27. 08. 1992, ktoré však nie sú potvrdené podpisom ani pečiatkou žalovanej (kupujúcim). Taktiež voľný výkaz KG a drobného tovaru na expedíciu – august s vyznačeným dátumom zo 16. 08. 1992 a zo 23. 08. 1992 nie je dôkazom o dodaní tovaru, ktorého zaplataenia kúpnej ceny sa žalobca domáha predmetnou žalobou.

Tvrdenie žalobcu, že žalovaná nepopiera prevzatie tovaru, ale že tovar prevzal jej druh, nie je dôvodné. Žalovaná od začiatku súdneho sporu namietala dodanie a prevzatie tovaru.

Námietka žalobcu ohľadne priznania výšky trov konania v sume 105 302,--Sk bez špecifikácie prvostupňovým súdom je právne irelevantná. Žalovaná predložila špecifikáciu trov konania, z ktorej aj prvostupňový súd vychádzal pri ich priznaní (č. l. 113).

Najvyšší súd ako súd odvolací sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že žalobcom uplatnené právo na zaplatenie kúpnej ceny je nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a § 224 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalovanému priznal trovy odvolacieho konania v sume 20 484,-- Sk v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (jeden úkon právnej pomoci po 10 650,-- Sk; paušálna náhrada výdavkov po 190,-- Sk; náhrada za stratu času 4 438,-- Sk; cestovné náklady N. - Bratislava a späť s použitím motorového osobného vozidla – 5 206,-- Sk).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 8. októbra 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.